

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. Mgr. Michalem Klusákem, advokátem, se sídlem V Jámě 699/1, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. KUKHK-8033/DS/2022/Kj, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2022, č. j. 30 A 39/2022-30,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Hradec Králové rozhodnutím ze dne 24. 1. 2022, č. j. MMHK/018989/2022/OP/Beč, sp. zn. eP/1415/2021/OP/Beč, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), a uložil mu trest pokuty ve výši 6.000 Kč a zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 1. 5. 2021 v 10:34 hodin řídil na pozemní komunikaci mimo obec, silnici I. třídy č. 37 v km 29, v místě úrovňového křížení s komunikací vedoucí k OD Tesco, ve směru jízdy na Hradec Králové osobní motorové vozidlo registrační značky X, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 90 km/hod., a to o 54 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Nadepsaným rozsudkem pak Krajský soud v Hradci Králové zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. V ní namítá, že správní orgán I. stupně provedl dne 16. 12. 2021 ve 12:00 hod. ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, jelikož neakceptoval omluvu žalobce z tohoto jednání, doručenou

správnímu orgánu dne 16. 12. 2021 v 09:07 hod., jako včasnou. Krajský soud v tomto postupu neshledal pochybení a žalobu zamítl. Jeho rozsudek je z tohoto důvodu nesprávný a stěžovatel navrhuje, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se zcela ztotožňuje s napadeným rozsudkem krajského soudu.

[6] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal podmínky pro řízení o kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Před zahájením meritorního přezkumu věci se však Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (což je také nyní projednávaná věc), pro nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[8] Následně se soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Vymezením neurčitého právního pojmu „*podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele*“ se již NSS zabýval při výkladu § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 13. 10. 2015 do 31. 3. 2021 (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS). Novelou soudního řádu správního provedenou zákonem č. 77/2021 Sb. (s účinností od 1. 4. 2021) byl rozšířen okruh případů, při jejichž přezkumu NSS posuzuje přijatelnost kasační stížnosti. Nově se nejedná jen o věci azylu, resp. o věci *mezinárodní ochrany*, nýbrž o všechny věci, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, což je i nyní projednávaná věc. Tato změna nezakládá žádný rozumný důvod měnit kritéria přijatelnosti kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-27). Ustanovení § 104a tak lze aplikovat i na nyní projednávanou věc.

[9] Při rozhodování o nepřijatelnosti kasační stížnosti proto NSS i nadále vychází z judikatorně ustálených kritérií (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 52), jež pramení ze závěrů usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Kasační stížnost tudíž NSS přijme k meritornímu přezkumu v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to *i)* z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo *ii)* v případě zásadního právního pochybení krajského soudu (srov. též Kühn, Z. In: KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, k § 104a, především body 6 a 11).

[10] V projednávané věci soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal, a kasační stížnost je proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že otázka omluv z ústních jednání před správními orgány je podrobně řešena konstantní judikaturou správních soudů. V posuzovaném

pokračování

případě zároveň nejsou dány žádné okolnosti, které by mohly vést k překonání dosavadní judikatury. Krajský soud přitom tuto judikaturu na posuzovaný případ řádně aplikoval, a v jeho postupu nelze shledat ani žádné jiné pochybení.

[12] Krajský soud předně odkázal na rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41, podle kterého „posouzení *náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání* spadá do diskrečního oprávnění svěřeného správnímu orgánu.“ Dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009-99, kde jsou popsána kritéria posuzování jednotlivých omluv z ústního jednání, podle kterého „[d]ůležitost důvodu omluvy obviněné z přestupku a jejího zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání (§ 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek)..., zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněné z přestupku nebo jejího zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.“ V návaznosti na to pak krajský soud odkázal zejména také na rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 11. 2004, č. j. 6 As 50/2003-41, kde se uvádí, že „hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o *náležitou omluvu, resp. důležitý důvod* provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.“

[13] Krajský soud v návaznosti na výše uvedená judikатурní východiska konstatoval, že správní orgán I. stupně v posuzovaném případě byl ochoten sedmkrát omluvu stěžovatele z jednání přijmout a nařídit nový termín ústního jednání, až při osmé omluvě ze dne 16. 12. 2021, doručené zhruba 3 hodiny před nařízeným jednáním, pak dospěl správní orgán I. stupně zcela oprávněně k názoru, že účelem, který těmito omluvami stěžovatel sleduje, jsou obstrukce a snaha dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek. Za těchto okolností pak podle krajského soudu nelze správnímu orgánu I. stupně také vytknout, že žádal po stěžovateli sdělení výsledku PCR testu spolu s omluvou z jednání, pokud stěžovatel svoji neúčast omlouval příznaky onemocnění covid-19.

[14] Výše uvedenému posouzení krajského soudu nelze nic vytknout, jelikož krajský soud správně aplikoval konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu na skutkové okolnosti případu, které ostatně stěžovatel v kasační stížnosti nijak nerozporuje. Z tohoto důvodu nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat nepřijatelnost kasační stížnosti ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s.

[15] Jelikož stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch a žalovanému nevznikly náklady přesahující náklady jeho běžné úřední činnosti, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2023

Mgr. Aleš Roztočil  
předseda senátu